

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C12 – CUL2**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 8 oktober 2009

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het project ‘Thuisbasis voor Topsporters’ en de rol van de Vlaamse Gemeenschap daarin	3
Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aanstelling van een nieuwe topsportmanager	5
Met redenen omklede motie	10
Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de oprichting van een Liga van de Lage Landen in verschillende sporten tegen 2015	10
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitsluiting of weigering door sportclubs van minder getalenteerde kinderen	13

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het project ‘Thuisbasis voor Topsporters’ en de rol van de Vlaamse Gemeenschap daarin

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Mijnheer de minister, ik heb afgelopen zomer vastgesteld dat er een mediacampagne is opgezet voor de website www.thuisbasisvoortopsporters.com en het project Thuisbasis voor Topsporters. In dat project bieden West-Vlaanderen en Noord-Frankrijk hun sportinfrastructuur aan als trainingssite voor atleten voor de volgende Olympische Spelen in 2012 in Londen.

Het project volgt onder meer uit een samenwerking van de provincie West-Vlaanderen, het Syndicat Mixte de la Côte d’Opale, Europa en nog een aantal partners. Ik heb de lijst van partners afgedrukt, en tot mijn grote verbazing stonden de Vlaamse Gemeenschap en Bloso nergens als partner vermeld.

Waarom is de Vlaamse Gemeenschap geen partner in dat project? Waarom was de Vlaamse Gemeenschap, buiten de twee Bloso-centra, niet betrokken bij de opstart van het project? Zijn er afspraken gemaakt tussen de cel Topsport van de Vlaamse Gemeenschap en de partners van het project? Zo ja, welke? Indien niet, wil ik graag weten waarom u daar niet bent op ingegaan. Ik zou dat in elk geval een grote fout vinden.

Ik ben zelf ex-topsporter en weet uit ervaring dat men heel veel projecten opstart zonder de topsporters daarbij te betrekken. Werden de topsporters bij dit project wel betrokken? Zo ja, over wie gaat het? Ik vind daar immers weinig van terug. Zo neen, waarom niet?

Werden er budgetten uitgetrokken voor het ter beschikking stellen van twee West-Vlaamse Bloso-centra? Zo ja, voor welk bedrag en voor hoelang? Waaruit bestaat de terbeschikkingstelling van de Bloso-centra voor dit project concreet? Wat wordt daarmee bedoeld?

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega’s, ik was net als mevrouw Werbrouck aanwezig bij de opening van een aantal van die centra. Het gaat om twee Bloso-centra en zes andere centra in West-Vlaanderen, acht in totaal. De organisatie van het project is een initiatief vanuit West-Vlaanderen, in samenwerking met Côte d’Opale en Europa. Er zijn dus al drie betrokken partners. Ik weet niet in welke mate Vlaanderen daarbij kan worden betrokken, maar dat zullen we straks wel van de minister horen.

Mijn vraag gaat veeleer over het toeristische aspect. Als inderdaad blijkt dat het project zeer waardevol is en er heel veel sporters op afkomen, moeten we mijns inziens vanuit Vlaanderen een bijkomend algemeen initiatief nemen om het toerisme te promoten en West-Vlaanderen zo mee in de kijker te zetten.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer de voorzitter, collega’s, een groot deel van het antwoord zat al vervat in de vraagstelling.

Het initiatief is inderdaad vanuit West-Vlaanderen gekomen, samen met de regio Côte d’Opale, en wordt ondersteund door de Europese Commissie. Het betreft ook een promotionele actie van het BOIC om Vlaanderen op de wereldkaart te plaatsen. Men achtte het nuttig om buitenlandse delegaties de kans te geven zich in West-Vlaanderen voor te bereiden op de Olympische Spelen.

De provincie West-Vlaanderen heeft er zelf voor gekozen een partnership af te sluiten met de Franse regio Côte d’Opale. Het Vlaamse niveau is door West-Vlaanderen niet betrokken bij het project. Er zijn geen afspraken gemaakt met de cel Topsport van het departement, noch

met de afdeling Topsport van Bloso. Er zijn alleen afspraken gemaakt met de verantwoordelijken van de twee Bloso-centra. Dat is ook normaal, want het behoort tot de normale bevoegdheid van deze mensen om dergelijke afspraken te maken. Daar is geen probleem mee. Het is immers de bedoeling topsportinfrastructuur ter beschikking te stellen van topsporters.

Wel zijn er foto's gebruikt van onder meer van Karin Donckers voor de voorstelling van het project. Het initiatief is vanuit West-Vlaanderen genomen, en niet vanuit de topsportwereld. Er zijn evenmin budgetten voor ter beschikking gesteld. Eventuele reserveringen van buitenlandse topsportdelegaties voor sportinfrastructuur of overnachtingen zullen via de provincie West-Vlaanderen en het BOIC worden overgemaakt aan de centrumverantwoordelijken. West-Vlaanderen heeft wel een eigen budget uitgetrokken.

De medewerking van Bloso bestaat erin dat de aangetrokken buitenlandse delegaties gebruik kunnen maken van de sportinfrastructuur, en de betrokken Bloso-centra betalen het gangbare tarief voor het verblijf net zoals voor andere buitenlandse atleten.

Op uw vraag of er in het licht van Londen 2012 elders in Vlaanderen niets kan worden georganiseerd, kan ik stellen dat we vorige week een gesprek hebben gehad met het BOIC. We zullen zien of we samen met de minister van Toerisme niets op touw kunnen zetten om het toerisme te linken aan het aanbod van sportinfrastructuur. Dat project moet nog van wal steken.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik wil daar even op reageren. Het blijft toch een misser van de Vlaamse Gemeenschap om deze unieke kans niet maximaal te benutten. We investeren immers 19 miljoen euro in topsport. Nu komt de wereldtop naar West-Vlaanderen. Fantastisch voor West-Vlaanderen, maar een gemiste kans voor de rest van Vlaanderen. Vlaanderen kon zich nu eindelijk op de wereldsportkaart zetten. Dat is toch heel belangrijk.

Een topsporter is absoluut geen toerist. Een topsporter zal misschien even buiten de sporthal gaan, dat is alles. Het is misschien relevant voor begeleiders of supporters. We beschikken over de infrastructuur om topsporters goed te laten sporten. Waar zal de cel Topsportinfrastructuur dan voor dienen, als er niet op deze kar wordt gesprongen?

Minister Philippe Muylers: Het initiatief is door West-Vlaanderen genomen en er worden partners bij betrokken die voor Vlaanderen relevant zijn. Dat is wat er is gebeurd. Dat de topsporters en de mensen die met sport bezig zijn zich daarmee bezighouden, lijkt me de juiste weg. Heel Vlaanderen komt trouwens in aanmerking als het gaat om trainingsmogelijkheden of verblijf in het licht van de spelen in Londen 2012.

We moeten dat nu voort bekijken en we zullen dat ook bekijken. Het thema is op het BOIC in een eerste vergadering besproken. We zullen zien op welke manier dat kan gebeuren. Begrijp me niet verkeerd. Als men toerisme aan sport wil koppelen, is het de bedoeling mensen enkele nachten hier te laten overnachten alvorens ze naar Londen gaan. Er kan zelfs een heel project van worden gemaakt. Dat is wat we gaan bekijken. Het toerisme is niet bedoeld voor de sporters. Ik weet dat topsporters een hard bestaan leiden. Ze kunnen niet zomaar de toerist uithangen.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik wil zeker het initiatief niet afbreken. Het is een prachtig initiatief, maar het is wel een gemiste kans omdat het niet is opengetrokken. Uw voorganger had wat sneller op de kar moeten springen.

Ik ga er absoluut mee akkoord om het project naar Vlaanderen open te trekken. Ik weet dat het uw schuld niet is, maar twee jaar voor de Olympische Spelen iets vastleggen, is rijkelijk laat. De grote sporters hebben al een plaats uitgekozen. Zij weten al perfect waar ze in 2012 zullen trainen. Het is niet verkeerd maar toch nogal laat om nu nog te starten.

Voor de volgende Olympische Spelen is het zeker op tijd om de eigen sportinfrastructuur te gebruiken. Dan krijgen we misschien goede topsporters.

Minister Philippe Muylers: We hebben zeker nog de kans om de landen waar Vlaanderen een goede band mee onderhoudt aan te trekken en hen sportinfrastructuur en toerisme aan te bieden. Ik zal het project opentrekken en meedelen aan mijn collega voor Toerisme zodat we er werk van kunnen maken, ondanks het late moment.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik zou zeggen, mijnheer de minister, zet het project in vijfde versnelling.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aanstelling van een nieuwe topsportmanager

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de voorzitter, begin dit jaar gaf de Vlaamse topsportmanager Ivo Van Aken zijn ontslag en 28 februari was zijn laatste werkdag. Dit ontslag kwam toen op zijn minst als een verrassing, zeker qua timing. Op vrij korte termijn besliste de Vlaamse topsportmanager er immers mee te stoppen op een moment dat niet zo evident was. We waren bij het einde van de legislatuur aanbeland, en iedereen ging ervan uit dat Ivo Van Aken zijn mandaat zou afmaken.

Ivo Van Aken stelde bij zijn ontslag dat de kritiek op zijn functie en prestaties zijn ontslag niet heeft beïnvloed. Maar het is een vreemde vaststelling dat op het einde van de vorige legislatuur ineens ook een einde kwam aan de loopbaan van de heer Van Aken als Vlaams topsportmanager. De timing van zijn ontslag deed dus vragen rijzen en ik ondervroeg hierover al de heer Anciaux, die de vorige minister verantwoordelijk voor sport was.

De Vlaamse topsportmanager had immers geen foutloos parcours gereden en kreeg ook vanuit diverse sportfederaties kritiek te verwerken. Hij was dan ook de man die zou worden beoordeeld op basis van de werking van de federaties. Er werd met de Vlaamse topsportmanager immers een resultaatsverbintenis aangegaan, in het kader van de uitwerking van een goed topsportbeleid.

Wat de opvolging van de heer Van Aken betreft, stelde de vorige minister dat er een beroep zou worden gedaan op Jobpunt Vlaanderen. Het functieprofiel en de taken werden aangepast aan wat tijdens de voorbije vier jaar in het topsportbeleid is gerealiseerd. Alle voorbereidingen zijn getroffen om de vacature open te verklaren, en de vorige minister stelde in zijn antwoord op mijn vragen dat hij hopelijk begin april de selectie zou kunnen afronden. Er werd toen gesteld dat er dus zeker geen groot vacuüm zou ontstaan.

Dit vacuüm kwam er uiteindelijk toch wel ten dele, aangezien de zoektocht naar een nieuwe topsportmanager in de media werd omschreven als mislukt. Men stelde dat valabele kandidaten liever zouden wachten op de nieuwe sportminister en dat andere kandidaten vroegtijdig afhaakten of uiteindelijk zelfs niet werden geselecteerd. Nu er een nieuwe minister is, is het een goed moment om het hierover te hebben.

De topsportmanager maakte integraal deel uit van het beleid van de vorige minister en er mag van worden uitgegaan dat dit beleid door de nieuwe minister van Sport wordt voortgezet. Over dat laatste rijzen er evenwel vragen. Sommigen zeggen openlijk dat de functie van topsportmanager tijdens de laatste legislatuur overbodig is gebleken.

Op 18 september las ik in de krant een artikel met als titel ‘Topsportmanager afgeschaft?’. In dat artikel staan al elementen van het antwoord op mijn interpellatie. Uw woordvoerder, de heer De Bruyn, stelde in dat artikel dat er eerst zou worden nagedacht over de strategie, om nadien te onderzoeken of de topsportmanager daarin past.

Mijnheer de minister, welke initiatieven hebt u al genomen voor de invulling van de functie van Vlaamse topsportmanager? Wordt het beleid van de vorige minister van Sport dienaangaande voortgezet? Binnen welk tijdsbestek wordt er desgevallend voorzien in de aanstelling van een nieuwe topsportmanager en wat zijn de gevolgen voor de continuïteit in het Vlaamse sportbeleid?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik heb ook een vraag ingediend over de topsportmanager en de coördinatie van het topsportbeleid. U was me echter voor. Hier wil ik het debat een beetje verruimen. Vooreerst wil ik zeggen dat de heer Van Aken geen ontslag heeft genomen, maar zijn mandaat niet heeft verlengd. Dat is een groot verschil. Hij zal niet zeggen dat hij zijn ontslag heeft ingediend, maar wel dat hij het niet heeft verlengd. De vorige minister van Sport zei dat hij de vacature zou laten openstaan en alles zo snel mogelijk zou afronden. Hij zei dat er geen vacuüm zou ontstaan en de topsportexpert zou voor continuïteit zorgen.

Er is evenwel geen enkele goede kandidaat gevonden. In juni 2009 is een topsportcoach aangesteld. Die coach zou moeten samenwerken met de topsportmanager en de topsportexpert. Maar de topsportmanager was er op dat moment niet, wat dus betekent dat er twee luitenanten actief waren, maar geen directeur.

Het oorspronkelijke decreet is in 2006 gewijzigd om de functie van topsportmanager als enige coördinator van het topsportbeleid decretaal te verankeren. Dat geldt niet voor de topsportcoach en de topsportexpert. Ik heb dus enkele vragen. Zijn er al stappen ondernomen om een nieuwe topsportmanager aan te stellen? Men zegt me dat dit niet het geval is. Maar wat doen de twee andere verantwoordelijken inmiddels? Wat is hun werkschema? Wie coördineert het topsportbeleid, en met welke bevoegdheden? De directeur is er niet meer. Wie neemt de beslissingen, wie draagt de eindverantwoordelijkheid?

Ik veronderstel dat de samenwerking tussen de topsportcoach en de topsportexpert intens moet zijn. Ik heb daar echter niet veel over opgevangen. De topsportcoach ken ik redelijk goed. Hoe verloopt de samenwerking? Wie voert welke taken uit? Het is me niet duidelijk bij wie zij verantwoording moeten afleggen. De topsportcoach zou dat bij Bloso moeten doen; de topsportexpert bij het departement. Klopt dat? Dat lijkt mij toch een onduidelijke situatie. Wanneer worden de topsportcoach en de topsportexpert geëvalueerd?

Via via weten wij dat onze topsportexpert, na het vertrek van de topsportmanager, heel veel verlof heeft opgenomen. Hoe gebeurt dan de opvolging, als hij er ook al niet meer is? Hoe ziet het werkschema van onze topsportcoach eruit? Gaat hij naar federaties, zoals de heer Van Aken, of gaat hij effectief naar topsporters? Ik zou willen weten wat hij uitspookt.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de minister, collega's, deze vraag zou eigenlijk moeten worden behandeld in het kader van uw beleidsnota. Wij moeten naar een globale benadering gaan van het sportbeleid. Wij moeten daarover de volgende weken zeker spreken.

Vanuit onze fractie hebben wij altijd gepleit voor een heel grote inspanning voor Sport voor Allen omdat sport grote persoonlijke en maatschappelijke effecten genereert. Ook topsport is voor ons heel belangrijk. Vlaanderen moet durven te investeren in topsport.

Daarbij heb ik twee overwegingen. Enerzijds moet er continuïteit in het beleid zijn. Ik herinner mij dat minister Keulen destijds het topsportplan van Paul De Knop heeft ontwikkeld. Minister Anciaux heeft daar in grote mate op voortgebouwd. Dat is een goede zaak. We kunnen de sportwereld niet diets maken dat er een breuk, een totaal nieuw beleid, zou komen. We mogen de zaken die goed zijn niet onderbreken. In dat opzicht is er wel een probleem door het ontslag of het einde van de opdracht van Ivo Van Aken.

Anderzijds hebben wij vanuit onze fractie de voorbije jaren altijd ook wat commentaar, bemerkingen en soms uitdrukkelijke kritiek geformuleerd aan het adres van de minister. De

minister is op een bepaald ogenblik topsport als een aparte opdracht gaan ontwikkelen, los van de bestaande agentschappen en Bloso. Hij is topsport als een soort verlengstuk van zijn kabinet gaan beschouwen. Dat gebeurde tot in de kleinste details. Ik denk daarbij aan het ondertekenen van de topsportcontracten waardoor heel wat topsporters een ambtenarenstatuut kregen, met hilarische toestanden tot gevolg, want zij werden dan verloond op basis van diploma en niet van prestaties. Destijds heeft minister Anciaux ook geprobeerd om het Huis van de Topsport uit te bouwen. Dat is er niet helemaal doorgeraakt door toedoen van de regering.

Wij pleiten voor het bundelen van de bestaande krachten en middelen om zo efficiënt mogelijk te werken. Er mogen geen nieuwe structuren komen naast de bestaande structuren. Dat wil niet zeggen dat de bestaande structuren optimaal functioneren. Ik heb soms het gevoel – en ik druk mij heel voorzichtig uit – dat een aantal mensen binnen Bloso in het jaar 2009 topsport nog bekijken zoals ze dat deden in het jaar 1969. Er is een enorme evolutie, en het is belangrijk dat we bijblijven.

We moeten de krachten bundelen, maar niet vanuit een te centralistische beweging. We moeten de federaties responsabiliseren. Ik ben in die zin nieuwsgierig naar wat u denkt, in uw belangrijke bevoegdheid van minister van Sport: welke stappen wilt u zetten, wat is uw visie en op welke wijze zullen wij die doelstellingen, die wij samen geformuleerd hebben, kunnen realiseren in een actieplan dat haalbaar is en waarin alle betrokkenen zich min of meer kunnen terugvinden?

Ik heb nog één vraag. Men heeft ons altijd gezegd dat er een evaluatie zou komen van de vorige Olympische campagne. Die evaluatie zou ons voorgelegd worden voor het eind van 2008. Tot nader order heb ik daar geen informatie over. Het is toch belangrijk dat we vanuit de ervaring van het recente verleden vertrekken om na te gaan waar we ons actieplan moeten bijsturen.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij hebben in deze commissie al een paar keer gediscussieerd over het beleid van de topsportmanager Ivo Van Aken. Een van de doelstellingen die telkens, vooral door toedoen van de minister, aan bod kwam, was het behalen van tien gouden medailles in 2016. Ik vond dat altijd een heel zware uitspraak. Kijk maar naar de behaalde Olympische gouden medailles vanaf het jaar 1900. In 1920 behaalden we het meeste gouden medailles: veertien, vooral in het boogschieten. In 1924 behaalden we het op één na hoogste aantal gouden medailles: drie. De doelstelling om in 2016 tien gouden medailles te behalen, vind ik een beetje overdreven. Mijnheer de minister, hebt u dezelfde doelstelling, wilt u ook in 2016 tien gouden medailles behalen?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik ga niets zeggen over het werk van de topsportmanager. Ik ga ook niet spreken over zijn vertrek. Ik heb met die zaken niets te maken gehad. Ik heb begrepen dat u er geen vragen over stelde, maar ik zou het toch moeilijk gevonden hebben om erop te antwoorden.

Ik zal het uiteraard wel hebben over de andere punten en vooral over het wel of niet aannemen van een topsportmanager. U weet dat ik uit het bedrijfsleven kom en gewoonlijk zorgt men daar eerst voor de inhoud en daarna pas voor de structuren. Eerst moet dus worden bepaald wat we zullen doen, en dus moeten we inderdaad eerst bekijken of we het beleid van voormalig minister Anciaux zullen voortzetten. Ik zal dat in grote mate doen, dat zal blijken uit mijn beleidsnota, want daarin zal ik mijn beleid uitstippelen. Ik heb nog tijd tot 15 of 16 oktober om die in te dienen. Eenmaal het beleid uitgestippeld is, moeten we bepalen wie het beleid zal uitvoeren. Dat is de volgorde waarmee ik wil werken. In de sportwereld zijn er heel veel actoren die soms parallel werken en niet samen eenzelfde doelstelling nastreven.

De procedure voor de opvolging van de topsportmanager hebt u geschetst, ik kan er misschien nog iets meer informatie over geven. In maart werd Jobpunt Vlaanderen ingeschakeld. Er waren 21 kandidaten waarvan er 8 overbleven. Na verkennende gesprekken zijn er vijf voor een jury verschenen, maar niemand werd geschikt bevonden. Minister Anciaux heeft toen geoordeeld dat hij een procedure moest starten bij Hudson. Hij heeft een 'search' laten uitvoeren. Na die 'search-gesprekken' zou hij nog een publieke oproep lanceren, maar op dat moment was ik hem al opgevolgd als minister. Na een bevraging van heel wat mensen op het veld, vond ik het nuttig om eerst te bepalen welk beleid ik zal voeren en om daarna te bekijken hoe een topsportmanager daarin past.

Laat het duidelijk zijn dat ik natuurlijk ook het regeerakkoord zal uitvoeren. Dat bepaalt dat we naar één loket gaan voor topsport en dat het zich bij Bloso zal bevinden. Het is aan mij om die bepaling uit te voeren. Heel dikwijls verwisselen mensen een systeem, een beleid en betrokken personen van plaats. Het is nu aan mij om een beleid uit te stippelen. U stelt dat u benieuwd bent naar mijn beleidsnota. Ik zal die met veel plezier over enkele weken voorstellen en dan kunnen we er te gronde over discussiëren. De structuren zal ik aan mijn beleid koppelen. In de beleidsnota zal ik natuurlijk ook een visie naar voren brengen op wat we willen bereiken. Dat is de normale gang van zaken: eerst een visie ontwikkelen, dan de doelstellingen invullen, dan een strategie bepalen en er daarna systemen aan koppelen. Ik ben van plan om het zo te doen.

Zal daardoor het beleid van voormalig minister Anciaux helemaal overhoop gegooid worden? Helemaal niet! Maar ik begin niet met structuren als ik het beleid nog niet ken. Was er nu een topsportmanager geweest, dan hadden we er rekening mee moeten houden, maar op dit moment is er geen topsportmanager en dus is het beter dat ik eerst het beleid uitteken en daarna bekijk of de topsportmanager daarin past, dan andersom.

Wat ik raar vind, is dat er ondertussen ook opdracht was gegeven door de stuurgroep Topsport om het Topsportactieplan II voor 2009-2012 te maken. Het moest af zijn tegen augustus, en het was ook af. Ik heb het toen gekregen en ik heb het in september voor advies voorgelegd aan de stuurgroep Topsport. Men was dus ook daar tegelijk bezig met de systemen en met het uittekenen van het beleid. De basiselementen van het Topsportactieplan 2009-2012 zult u ook terugvinden in mijn beleidsnota. Ik zou dus willen voorstellen, mijnheer de voorzitter, dat we daar nog even op wachten.

Ik wil afsluiten met te zeggen dat voor continuïteit van het topsportbeleid vandaag, de bestaande systemen alles opvangen. Ik heb geen weet van moeilijkheden. Men heeft mij de afgelopen dagen en weken, sinds ik minister ben, geen enkel probleem gemeld. Niemand heeft gezegd: "Oei, oei, oei, nu er geen topsportmanager is, gebeurt dit of dat niet." Was dat wel het geval, dan had ik ingegrepen. Laten we nu eerst het beleid uitvoeren.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, het is inderdaad zo dat er eerst een algemene benadering moet zijn van het topsportbeleid en dat de discussie over het topsportbeleid beter zou worden gevoerd bij de bespreking van de beleidsnota, maar de aanleiding van mijn interpellatie was natuurlijk het vacuüm dat is ontstaan met het vertrek van de topsportmanager. Dat wou ik aankaarten. Ik wilde weten hoe dit probleem werd opgelost. Blijkbaar is er geen probleem van continuïteit, en als we dan toch perfect zonder kunnen, kunt u zich misschien eens afvragen of die functie wel nodig is – maar misschien is dit een beetje een te stoute opmerking.

Mijnheer de minister, ik kan u perfect volgen wanneer u zegt dat de inhoud primeert op de structuren. De structuren bestaan echter al voor een deel. Het was voor u misschien een geluk dat die topsportmanager niet actief was.

Ik heb begrepen dat er wordt gestreefd naar één loket, dat naar Bloso zou verschuiven. Die functie op zich zal misschien minder ter discussie staan dan het feit dat er wellicht een

structurele verschuiving zal komen. Uw voorganger stelde dat het de bedoeling was om de uitgetekende weg verder te bewandelen en dat de volgende topsportmanager hetzelfde profiel zou hebben. Dat blijkt dus niet waar te zijn. Hij stelde ook dat de topsportmanager oorspronkelijk op heel wat weerstand stuitte bij de federaties en de topsportactoren, wat nu niet langer het geval is. Er zou dan ook geen probleem zijn met de continuïteit.

We zullen deze kwestie opnieuw op tafel leggen bij de bespreking van de beleidsnota.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Mijnheer de minister, ik ben heel ontgoocheld in uw antwoord. Ik begrijp niet dat we blijven wachten op die beleidsnota. Dat is tijdverlies. Topsport moet opnieuw een prioriteit worden. Wanneer we nu wachten tot 17 oktober, duurt het wellicht opnieuw maanden voor we een stap verder zijn. Op die manier gaat er veel tijd verloren.

Mijnheer de minister, ik hoop dat u de moed zult hebben om de vele structuren, en dan vooral de overbodige structuren, en functies te schrappen. Ik vind het wel jammer dat de topsport opnieuw naar Bloso wordt gestuurd. Dat is terug naar af. Het ging nu voor de topsporters opnieuw wat beter, nu zal het opnieuw beter gaan voor de ambtenaren. Ik ben zelf topsporter geweest en ik weet wat het betekent om onder die Blosovlag te moeten draaien. Het is niet wat het zou moeten zijn.

Wanneer topsport opnieuw onder Bloso valt, zal het decreet gewijzigd moeten worden. Ik vind het spijtig dat er geen directe beslissingslijn is voor topsport en dat topsport opnieuw in de mallemol van structuurraden, adviesraden en beslissingsorganen terecht komt.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw Werbrouck, ik stel voor dat u maximaal één keer per maand het absolute gezagsargument dat u topsporter bent geweest, gebruikt. U hebt het nu tweemaal gebruikt tijdens één interpellatie. We zijn allemaal topsporters geweest. Mevrouw Fournier heeft nog in de lokale turnkring gesport. De heer Deckmyn heeft keurturnen gedaan, en ik ben voetballer geweest. *(Opmerkingen van mevrouw Ulla Werbrouck)*

We kennen bepaalde ambtenaren die dat argument ook voortdurend blijven gebruiken.

We steunen de beslissing om het onder te brengen in één ambt. Dat betekent wel dat Bloso zal moeten worden gemoderniseerd.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Wanneer we terugkijken naar het verleden, dan stellen we vast dat die topsportmanager niet heeft kunnen functioneren zoals iedereen had gehoopt. Wanneer er opnieuw een topsportmanager komt, dan moet die veel meer mogelijkheden krijgen om concreet te werken. Dat was in het verleden niet altijd het geval. De invulling moet anders zijn dan in het verleden.

Wanneer we topsport opnieuw bij Bloso onderbrengen, dreigen we inderdaad opnieuw in een mallemol terecht te komen. Ik pleit er dan ook voor om dat niet te doen. In het andere geval moet er, zoals de heer Sauwens zei, een compleet andere aanpak komen. Ik ben daar wel wat bang voor.

Minister Philippe Muylers: U kunt uit mijn antwoord geen enkele conclusie trekken in verband met de systemen. De systemen zullen volgen op het beleid, en het beleid zal neergeschreven worden in een beleidsnota.

Mevrouw Werbrouck, u zegt dat de topsport al slecht is, maar als ik antwoord dat ik zal bekijken hoe het beter kan, repliceert u dat u daar niet kunt op wachten. Geef mij op zijn minst de tijd. Ik ben nog geen drie maanden minister. Ik heb tot nu toe van niemand opmerkingen gehad over iets wat niet gebeurt of iets wat dringend zou moeten gebeuren. Ik ben het ermee eens dat het beleid opnieuw op volle toeren moet draaien, maar laat mij de kans om dat uit te

tekenen. We hebben de afgelopen weken en maanden gesprekken gehad met topsporters en andere mensen die kennis hebben van Sport voor Allen én van topsport. We gaan nu bekijken hoe we het beleid verder kunnen zetten waar mogelijk, en waar we wat rust in het landschap kunnen brengen waar nodig. Op die manier kunnen we daar een juiste structuur rond opzetten, uiteraard rekening houdend met de structuren die er vandaag al zijn en met de afspraken uit het regeerakkoord.

Ik kom hier zeer binnenkort terug met de beleidsnota.

De voorzitter: Collega's, ik kan begrijpen dat de interpellatie van de heer Deckmyn aanleiding geeft tot het stellen van vragen die ruimer gaan dan de scope van de interpellatie, en dat u het wilt hebben over het sport- en topsportbeleid in het algemeen. Maar we zullen nog volop de kans krijgen om daar uitgebreid over te debatteren. Daarom wil ik de mensen die niet kunnen wachten, vragen om een beetje zelfdiscipline aan te dag te leggen. Dat is ook een principe in de sport. We zullen dan te gepasten tijde een groot en diepgaand debat voeren over deze materie.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Deckmyn en door de heer Sauwens werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de oprichting van een Liga van de Lage Landen in verschillende sporten tegen 2015

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, in een van uw eerste interviews als Vlaams minister van Sport zei u dat er concreet wordt onderzocht hoe we in verschillende sportdisciplines kunnen streven naar de oprichting van een Liga van de Lage Landen.

Daarmee beklemtoonde u dat u een initiatief wilt nemen dat in het verlengde ligt van het programma van uw partij, de N-VA. De N-VA stelt ter zake immers: "Deze liga kan worden opgericht in verschillende sporten. Voetbal, volleybal en basketbal zijn de drie grootste maar zeker niet de enige die voor een Liga van de Lage Landen in aanmerking komen." Via de pers liet u alvast weten dat u het idee van een BeNe-Liga alleszins wilt onderzoeken.

Voor een partij als de N-VA is het misschien leuker om te blijven spreken over een Liga van de Lage Landen in plaats van over een BeNe-Liga, doch dat tussen haakjes.

De idee van een BeNe-Liga is zeker geen onverdedigbare piste. Zo heeft in het voetbal UEFA-voorzitter Michel Platini nog niet zo lang geleden gepleit voor een samenvoeging van de Nederlandse en Belgische competities. Hij heeft dat gezegd in een gesprek met Alain Courtois, de man achter de Belgisch-Nederlandse WK-kandidatuur. In die BeNe-Liga zouden de beste teams uit België en Nederland moeten uitkomen. Ook Anderlechttopman Michel Verschueren is een groot voorstander van het idee.

Overigens is niet iedereen voorstander van zo'n BeNe-Liga. In die grote competitie zouden misschien maar een drietal Belgische clubs overblijven, waardoor menig Belgisch voetbal-supporter op zijn honger zou blijven zitten.

Tijdens een gesprek tussen de heer Courtois en UEFA-voorzitter Platini kwam het onderwerp alvast ter sprake. "Ik heb Michel Platini verteld over de ideeën van een BeNe-Liga", zei Courtois achteraf. "Hij reageerde enthousiast en zei dat hij zoiets zou steunen. Hij denkt dat

het in de toekomst vaker zal voorkomen dat Europese voetbalcompetities de krachten gaan bundelen.”

In het – overigens zeer beperkte en beknopte – luik Sport in het Vlaamse regeerakkoord vinden we hieromtrent geen concrete engagementen. Een dergelijk engagement vereist trouwens ook een verregaand overleg met Nederland. Vooraleer we een dergelijk engagement aangaan, is het ook van groot belang om binnen Belgisch verband al de nodige klaarheid in structuren te verkrijgen. U hebt daarnet naar aanleiding van mijn interpellatie gezegd dat u het, als man uit het bedrijfsleven, zeer belangrijk vindt om uit te gaan van structuren. Maar in ons land is vooralsnog geen sprake van klaarheid in structuren. De zogenaamde splitsing van de Belgische Voetbalbond, zoals die werd uitgewerkt onder de vorige minister van Sport, kan bezwaarlijk een echte splitsing worden genoemd. De Belgische Voetbalbond gaf dienaangaande trouwens zelf al aan dat het enkel een reorganisatie betrof die op het terrein niets verandert.

Het Vlaams Belang heeft in het verleden al zware kritiek geuit op de oprichting van de Vlaamse Voetballiga, een Vlaamse Voetballiga die door de Koninklijke Belgische Voetbalbond overigens zelf omschreven wordt als “een financiële truc om Vlaams geld te bekomen.”

Mijnheer de minister, wordt de visie over het oprichten van een Liga van de Lage Landen in verschillende sporten ondersteund door de regering? Welk initiatief hebt u intussen al genomen om het idee van een Liga van de Lage Landen te laten onderzoeken? Zou u in eerste instantie geen werk moeten maken van een echte splitsing van de resterende unitaire sportbonden in dit land?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Deckmyn, ik ben in elk geval al tevreden dat u de piste van een Liga van de Lage Landen verdedigbaar vindt. Het klopt dat daarover niets in het regeerakkoord staat, maar dat wil niet zeggen dat we het niet mogen onderzoeken. Ik weet dan ook niet of de regering erachter zou staan indien ik morgen een voorstel zou formuleren. Maar ik kan het wel onderzoeken en verdedigen, zodat we tot een visie van de regering kunnen komen.

Een competitie van de Lage Landen bestaat hier en daar al. Ik heb aan Bloso gevraagd om in kaart te brengen waar er al een competitie bestaat in Beneluxverband of in Belgisch-Nederlands verband, en waar er onderhandelingen gevoerd worden. Er bestaat al een BeNe-liga Handbal, die is gestart in het seizoen 2007-2008. Die liga is nu aan haar derde editie begonnen met acht ploegen. Volgend seizoen zal ook Luxemburg eraan worden toegevoegd met vier ploegen. Vanaf het seizoen 2012-2013 is het de bedoeling dat die ploegen niet meer in de binnenlandse competitie spelen en enkel nog in de Beneliga, maar de gesprekken daarover moeten nog worden afgerond.

In het volleybal waren de gesprekken al zo goed als rond, tot vier Nederlandse clubs jammer genoeg failliet werden verklaard, waardoor het project is afgeblazen. Ik heb aan het departement gevraagd om te bekijken of er ook bij andere sporttakken een vraag naar of een draagvlak voor een BeNe-Liga bestaat. Men zal dat nu verder onderzoeken.

Wat de splitsing van de resterende unitaire sportbonden betreft, wil ik blijven ijveren voor de oprichting van Vlaamse sportfederaties of -liga's in die sporttakken waar dat momenteel nog unitair is. U hebt zelf gezegd dat het in de Koninklijke Belgische Voetbalbond is opgestart. Het mogelijke is gedaan. De vzw Voetbalfederatie Vlaanderen is door mijn voorganger erkend op 1 januari 2009. Vandaag werken er 29 personeelsleden, al werken ze niet allemaal voltijds. Zij worden erkend en gesubsidieerd door de Vlaamse overheid en kunnen zo de randvoorwaarden creëren om een eigen administratief en sporttechnisch beleid te voeren, los van de KBVB.

Conform het regeerakkoord moeten we nu alle kansen geven aan de Voetbalfederatie Vlaanderen en ervoor zorgen dat ze een eigen dynamiek op gang brengen. Mocht er in Wallonië ook een eigen voetbalbond worden opgericht, zou dat allicht sneller kunnen gebeuren.

Wat uw vraag over andere unitaire bonden betreft, kan ik u meedelen dat het ijshockey bij Bloso een aanvraag heeft ingediend om erkend te worden als Vlaamse sportfederatie vanaf 1 januari 2010. Tussen de Koninklijke Belgische Hockey Bond, de Kaatsentiteit Vlaanderen en de Vlaamse Boksliga en Bloso zijn er contacten geweest met het oog op een respectievelijke splitsing of erkenning. Dat heeft voorlopig nog niet tot een aanvraag geleid. Cricket Vlaanderen wordt sinds 2009 erkend en is voortgevloeid uit de splitsing van de Belgische Cricketfederatie.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft woord.

De heer Johan Deckmyn: Het feit dat Bloso in opdracht van de minister onderzoekt bij welke federaties dat vrijwillig plaatsvindt is zeker een interessant initiatief. Is er zicht op de timing van dat onderzoek? Worden wij daarvan op de hoogte gebracht? Het zou interessant zijn te vernemen wat de bevindingen van Bloso ter zake zijn.

Ik ben toch wat ontgoocheld over het standpunt van de minister over de voetbalfederatie. Hij is blijkbaar tevreden met de huidige stand van zaken bij de Vlaamse Voetbalfederatie. Ik bespeur geen wil tot optimalisatie van structuren. Lang niet iedereen is even enthousiast over de manier waarop de Belgische Voetbalbond is gesplitst. Ik zal hierover in de toekomst zeker nog vragen stellen.

Ik had graag van de minister vernomen hoe de Vlaamse Voetbalfederatie nu werkt, en de resultaten vergeleken met andere sportfederaties die wel al een splitsing hebben doorgevoerd. Voorts vraag ik de minister toch de nodige initiatieven te nemen om met de Belgische Voetbalbond een verregaande splitsing te bespreken.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft woord.

De heer Johan Sauwens: We moeten ervoor opletten dat we ons niet te veel gaan bezighouden met dat onderdeel van de sport dat puur rond economische parameters draait. De schaalvergroting bij competities om Europees te kunnen meegaan, gaat eigenlijk om het aantal toeschouwers dat men kan aantrekken in de stadions, de sponsors en de privérechten. Ik weet niet of het de taak van de overheid is om zich daar rechtstreeks in te moeien. We kunnen er eventueel voor supportereren. Het gaat eigenlijk om een ander soort activiteit. In andere landen moet de overheid zich daar niet rechtstreeks mee. Dat is het werk van de federaties. Zij organiseren de competities.

We pleiten er wel voor dat de Vlaamse overheid bij de eerstvolgende wijziging van het Structuurplan Vlaanderen zorgt voor ruimte voor sport. Sport was toen als lobby totaal afwezig. Er zijn wel debatten gehouden over wonen, industrieterreinen, landbouw- en milieugebieden, maar sport is binnen het Structuurplan Vlaanderen onvoldoende aan bod gekomen. Voor een polyvalente sportinfrastructuur moet Vlaanderen de ambitie koesteren een gedeelte van de basisinvestering voor haar rekening te nemen. Daarin hebben we de vorige minister ook gesteund.

Inzake de voetbalbond hebben we de inspanning van minister Anciaux ook gesteund. Het was misschien wat halfslachtig, maar er is een enorme stap vooruit gezet. We hopen dat er nu verder wordt aan gewerkt en er binnen de voetbalbond een correcte aanpassing gebeurt aan de Vlaamse decreetgeving. De voetbalbond mag geen gebruik maken van een permanente uitzonderingssituatie.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik zal zeker de manier van werken van de voetbalbond evalueren. Dat is ook logisch, maar die manier van werken is pas op 1 januari 2009 gestart. Ik zal nagaan of de werking conform de Vlaamse regelgeving gebeurt.

Voorts zal ik u de resultaten van het onderzoek meedelen van zodra ze in mijn bezit zijn. Ruimte voor sport zal er zeker komen, zowel op het vlak van de werking als van de infrastructuur. Ik zal het beleid dat door van mijn voorganger is opgestart zeker ook voortzetten. Dat zult u allemaal in de beleidsnota terugvinden. Als minister voor Ruimtelijke Ordening zal ik er zorg voor dragen dat er meer ruimte voor sport komt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitsluiting of weigering door sportclubs van minder getalenteerde kinderen

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, de inspiratie voor mijn vraag komt van De Week van de Sportclub. Ik wil een paradox aan de orde stellen die gaat over insluiting en uitsluiting bij het beoefenen van een sport.

We hebben de ambitie om jongeren meer te laten sporten omwille van hun gezondheid, maar ook omwille van de sport zelf. Sport op zich is aangenaam en leerrijk. Dat is het uitgangspunt, en daarom bevorderen we in het Vlaamse beleid de sportbeoefening, vooral sport die via sportclubs gebeurt. De clubs bieden een structuur aan; ze beschikken over begeleiders. Dat is krachtiger en duurzamer dan de individuele sportbeoefening, zeker voor kinderen en jongeren.

Dat uitgangspunt is dus zeer goed, maar er is een schaduwzijde aan dit verhaal. Wie een beetje minder getalenteerd is, riskeert in een sportclub uit de boot te vallen en gedemotiveerd te geraken. Dat is de paradox. We willen dat iedereen sport, maar sport is in wezen competitief en gericht op uitsluiting. Het gaat erom als individu of als ploeg de beste te zijn. Steeds is er het element competitie, ook in de recreatieve sportbeoefening. Zelfs wie alleen loopt, zal zijn tijd wel eens opmeten en zo met zichzelf in competitie treden. Dat zit in het sporten ingebakken.

Volwassenen kunnen beter dan kinderen en jongeren de discipline opbrengen om met de nodige regelmaat individueel te sporten. En kinderen en jongeren die met veel goede moed een sporttak beginnen te beoefenen, merken na een tijdje vaak zelf wel dat ze toch niet de beste midvoor, spelverdeler of hardloper van de club zijn. Ze geraken dan vaak gedemotiveerd en stoppen met sporten.

Men zou kunnen zeggen dat dit niet erg is; dat dit in het onderwijs ook gebeurt. Mensen hebben nu eenmaal minder of meer talenten, en dat is een natuurlijk gegeven waaraan men niet kan remediëren. Ik denk niet dat we ons daar op die manier mogen van afmaken. We moeten ervoor zorgen dat de noodzaak van sport voor iedereen, op een niveau dat iedereen aankan, werkelijkheid wordt.

In De Standaard, De Morgen en Het Nieuwsblad stonden verschillende artikels over deze thematiek, naar aanleiding van de Week van de Sportclub. De Week van de Sportclub had als slogan 'Wij willen jou erbij'. Dat geeft de doelstelling aan: we willen iedereen erbij. Maar er zijn een aantal intrinsieke, sportgerelateerde uitsluitingsmechanismen die niet maatschappelijk bepaald zijn. Ik pleit dus voor een sportbeleid dat meer aandacht geeft aan het recreatief sporten, ook bij kinderen en jongeren. Zo kan iedereen op zijn niveau sport beoefenen.

Mijnheer de minister, is er op het terrein effectief sprake van uitsluiting van kinderen? Worden in sommige sportclubs kinderen geweigerd? In een artikel was daarvan toch sprake: het heeft geen zin een trainer in te zetten voor kinderen die toch geen grote voetbaltoekomst hebben, zo zou de redenering luiden. Is dat een courante praktijk? Als dat zo is, dan is dat toch alarmerend. Welke sportfederaties hebben in hun beleid effectief aandacht voor deze

problematiek? Welke acties zetten zij op? Stimuleren zij de aangesloten clubs om ook recreatieve sportbeoefening mogelijk te maken?

Worden zij daartoe door het Bloso gestimuleerd? Gisteren sprak ik de administrateur-generaal van Bloso hierover. Is dat volgens u ook een taak voor de gemeenten, in het kader van de steun aan sportclubs ter promotie van het lokaal sportbeleid? Moet verder worden geïnvesteerd in de opleiding van gekwalificeerde jeugdbegeleiders, ook voor recreatieve sportbeoefening? Hoe ziet u dat? Is het niet wenselijk het stimuleren van de recreatieve sportbeoefening binnen de regelgeving voor de sportfederaties en binnen het decreet lokaal sportbeleid nadrukkelijker zichtbaar te maken? Kunnen we daarvan een aandachtspunt van het beleid maken?

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Ik sluit me graag aan, want het gaat over een terechte maatschappelijke zorg. De minister stelt onmiddellijk, al op zijn eerste commissievergadering, vast hoe breed het sportdomein is. Er is de topsport, en dat is iets wat we allemaal wensen, maar ook de sport-voor-allendoelstelling, waar de heer Caron het over heeft. Wij steunen beide doelstellingen.

Wie vanuit een bepaalde ideologie streeft naar een zo egalitair mogelijke samenleving waarin iedereen even goed kan sporten en het opkomen voor de zwakkeren ook in de sport doortrekt, zit fout. Wij supporteren immers toch voor diegenen die met een geweldige overwinningdrang en gedrevenheid willen winnen. Denk maar aan 'de kannibaal' Eddy Merckx, of aan Ulla Werbrouck. Die absolute wil om te winnen, moeten we blijven stimuleren.

Wel is het zo dat we de clubs moeten ondersteunen om ruimte en trainingsfaciliteiten aan te bieden aan diegenen die iets minder goed zijn. Sport zorgt voor maatschappelijke meerwaarde, en dat wil ik toch even vermelden. Sport zorgt voor ontspanning, sociale contacten en bestrijdt de bewegingsarmoede. Sport maakt jongeren vertrouwd met waarden als fair play, solidariteit, team spirit en respect voor spelregels en de medemens. Sport helpt de zelfstandigheid te ontwikkelen, stimuleert het persoonlijke engagement en de inzet voor anderen. Men leert zo ook omgaan met winst en verlies. Dat zijn toch belangrijke maatschappelijke zaken.

Als we willen dat de sportclubs jongeren en volwassenen zo veel mogelijk kansen bieden om die ervaringen op te doen, dan moeten ze ondersteund worden. Op dit ogenblik zijn er in Vlaanderen 19.000 sportclubs. Ze drijven voorlopig nog op de inzet van 300.000 vrijwilligers. Die inzet is een enorm kapitaal, maar staat vandaag wel onder druk. Vlaanderen moet via de federaties en het decreet lokaal sportbeleid steun verlenen. De heer Caron heeft op dat laatste punt gelijk, want de gemeentes kunnen maatwerk leveren. Zeker in de kleinere gemeenten kunnen de centrale gemeentelijke sportdiensten een heel belangrijke functie vervullen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ook ik zag op tv de beelden over uitsluitingen in sportclubs. Alle commissieleden zijn ervan overtuigd dat iedereen de kans moet krijgen om te sporten. Dat spreekt voor zich. Maar wat hier wordt gezegd, moet worden genuanceerd. De enorme rijkdom aan sportclubs zorgt voor een zekere natuurlijke spreiding van getalenteerde en minder getalenteerde kinderen en jongeren.

Ik kijk dan naar een sector die ik goed ken: het voetbal in het Antwerpse. Wie weinig talent heeft, gaat niet in de jeugd ploegen van een eersteklasser spelen, maar wel bij die van Ekeren-Donk, en desnoods bij collegeploegen die actief zijn in het Liefhebbersverbond. Er zijn dus voldoende mogelijkheden om te sporten.

Louter op recreatief sporten inzetten, betekent dat men mensen in een weinig gestructureerde omgeving aan het werk zet. Dan gaan de geïnteresseerden natuurlijk gemakkelijker opgeven

of stoppen, terwijl ze in de clubs meer regelmaat hebben. Ik wil dit toch wat nuanceren. Er zullen wel voetbal- en atletiekclubs zijn die op een redelijk hoog niveau presteren, ook in de jeugdreeksen, maar er zijn ook nog genoeg andere clubs waar minder getalenteerde jongeren wel terecht kunnen.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Mijnheer de minister, collega's, de zorgen die hier worden geuit, zijn zeer terecht. Wij kunnen dat vanuit de N-VA onderschrijven. Ik heb twee bedenkingen.

Er werd gevraagd of hier ook een taak is weggelegd voor de steden en gemeenten. Heel wat steden en gemeenten doen dat nu al. Zij hebben zelfs de voorbije jaren bijkomende inspanningen geleverd. Zij hebben hun subsidiereglementen zodanig gewijzigd om in de eerste plaats de jeugdsport te kunnen promoten. Ook de vorige Vlaamse Regering heeft dat in die zin gestimuleerd.

Heel wat sportclubs voeren intern een tweesporenbeleid. Dat is natuurlijk iets moeilijker met de ploegsporten dan met de individuele sporten. Bij de individuele sporten kunnen de grotere clubs een Sport voor Allen-afdeling hebben en dan werken met een selectie of keur- of elitegroep, die ze dan op een eigen manier beter willen aanpakken en begeleiden omdat daar uiteraard de besten in zitten, die aan de competities mogen meedoen. Dat kunnen de grotere clubs makkelijker doen dan de kleinere clubs.

Ik onderschrijf deze zorgen en ik hoop, of veronderstel, dat u, mijnheer de minister, uw beleid in die lijn verder zult willen uittekenen.

De heer Philippe De Coene: De heer Caron had het over de uitsluiting of de weigering door sportclubs van minder getalenteerde kinderen. Enkele collega's hebben dat enigszins gekaderd. Er is nog een ander fenomeen: de weigering door sportclubs van minder gefortuneerde kinderen, die wel talent hebben. Ik heb het in mijn onmiddellijke omgeving meegemaakt dat kinderen uit een eenoudergezin goed kunnen voetballen, terwijl die moeder het financieel niet kan opbrengen. Er bestaat geen enkele tegemoetkoming, noch officieel noch van die club, om die kinderen te laten voetballen. Op die manier dreigt men talent niet op te volgen en misschien zelfs, in het slechtste geval, weg te gooien.

De heer Johan Sauwens: In veel gemeenten heeft men daar de sport- en cultuurcheques voor. Die worden door het OCMW uitgereikt zonder dat iemand dat weet. Wie kwaliteit wil bieden, moet degelijke trainers hebben. Die hebben recht op een degelijke vergoeding. Daarvoor worden de lidgelden opgetrokken. Dat gaat naar de 200 tot 250 euro en zelfs meer. Voor de gevallen waarover u spreekt, bestaat er een regeling: door de sport- en cultuurcheques kunnen die kinderen toch participeren. Het gaat vaak om migrantenkinderen, en wij weten dat sport een zeer sterk middel tot integratie is. Lokaal worden daarvoor op dit ogenblik heel veel oplossingen geboden.

De heer Philippe De Coene: Het voorbeeld dat ik gaf, ging absoluut niet over migranten. Soms is het inschrijvingsgeld zo hoog dat ook die cheques slechts in minieme mate soelaas kunnen bieden.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: We moeten inderdaad oog hebben voor die problematiek. Het gaat om meer dan om uitsluiting omwille van geld of talent. Mij stoort het vooral dat de meeste van onze sporters slechts bij toeval in hun sport zijn geraakt. Daar is nog werk aan de winkel.

Wij moeten proberen om ieder kind zijn talent te laten ontdekken. Er moet meer variatie zijn. In de scholen moet er een gevarieerder aanbod zijn. Nu worden daar vooral de grote sporten beoefend: volleybal, basketbal en dergelijke. De kleinere sporten komen niet aan bod. Het

moeten geen Olympische sporten zijn. Neem bijvoorbeeld skeeleren, dat is een coole sport en dan ben je meteen mee met je tijd.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik zal uit eigen ervaring iets vertellen. Ik ben jaren amateur-coach geweest bij een amateurvoetbalclub in het Antwerpse. Er is altijd een drang tot winnen. Het is normaal dat je in een sport probeert te winnen. Dat is op zich niet slecht. Maar ik ben het ermee eens dat dit niet tot uitsluiting mag leiden.

Ik werkte met jonge kinderen. Jongens en meisjes – als ze klein zijn, mogen ze nog samen voetballen. Ik had toen zelfs een boekhoudstelsel om ervoor te zorgen dat elk om beurt op de bank zat of op het veld stond. Uitsluiting is, zeker bij kinderen, iets wat niet kan. Het beleid moet gericht zijn én op topsport én op Sport voor Allen. In het beleid zoals ik dat vandaag zie, zijn er mogelijkheden voor die gevallen waar er wel uitsluiting is.

Wij hebben nog geen klachten ontvangen. Bloso staat nochtans in zeer nauw contact met de federaties, en er bestaan mogelijkheden om bij discriminaties ten aanzien van de federaties op te treden. Dat kan via de erkenningsvoorwaarden of het huishoudelijk reglement of via de statuten van de sportfederaties. Ik ben van plan om dat te doen waar dat nodig is.

Is er in de sportfederaties voldoende aandacht voor? Het beleid zet de sportfederaties er zeker toe aan. De 36 unisportfederaties en de 29 recreatieve sportfederaties die worden gesubsidieerd, moeten voldoen aan vijf basisopdrachten. Een basisopdracht is het organiseren van recreatieve sportbeoefening voor kinderen, jongeren, volwassenen en senioren. Dat geldt zowel voor de unisportfederaties als voor de recreatieve sportfederaties. Zeker de recreatieve sportfederaties moeten openstaan voor alle sportbeoefenaars, ongeacht hun talent of prestatieniveau.

Bloso tracht begeleiding te geven bij de bepaling van de basisopdracht. Wij benadrukken, via een leidraad bij de screening van de beleidsplannen van de sportfederaties, deze piste. We ondersteunen, waar we kunnen, de sportclubs effectief bij het uitvoeren van die basisopdracht.

Ik ben ervan overtuigd dat wij met de sportcampagnes die Bloso de laatste tijd heeft gevoerd, systematisch de nadruk leggen op de noodzaak van een sportaanbod voor iedereen. Bloso blijft ervan overtuigd, en ik ook, dat sportclubs de beste garantie bieden voor de continuïteit van sportbeoefening op korte en lange termijn. Mijnheer Caron, u hebt het gezegd: dat is de keuze die is gemaakt. Soms zorgt de competitiegeest ervoor dat er iets gebeurt, maar laat ons hopen en ervan uitgaan dat dat nog eerder de uitzondering is dan de regel. Die uitzondering moet worden aangepakt. Ook minder getalenteerden moeten aan bod kunnen komen, zeker in de recreatieve sporten.

Als ik kijk naar de organisatie van de Week van de Sportclub, met de slogan “Wij willen jou erbij”, denk ik dat daar nu net de nadruk op wordt gelegd. Wij willen iedereen met open armen ontvangen. Aan die actie nemen ondertussen 152 Vlaamse gemeenten deel, 42 Vlaamse sportfederaties en 1775 sportclubs. Dat ze aan deze actie meedoen, betekent dat ze achter de filosofie staan die erachter steekt, en ik begrijp dat dat ook de filosofie van deze commissie is.

Uiteraard is er een taak weggelegd voor de gemeenten. Recreatieve sportbeoefening is zeker ook een taak van de gemeenten in het kader van het lokaal sportbeleid. Als ik kijk naar het decreet van 2007, wordt dit gestimuleerd zowel ten aanzien van de lokale sportverenigingen als van de niet-clubgebonden sport. Het beleid zit dus in de juiste richting. Zowel de sportverenigingen als de niet-gebonden clubs zijn een verplicht onderdeel van het lokaal sportbeleid. De gemeenten mogen wel autonoom beslissen wat de kwaliteitscriteria zijn voor het lokaal subsidiereglement.

Ik ben ervan overtuigd dat we verder moeten investeren in de opleiding van gekwalificeerde jeugdbegeleiders. Ook voor recreatieve sport is het goed om een opleiding te geven en om gekwalificeerde sportbegeleiders te hebben. We hebben onze Vlaamse Trainersschool (VTS) en voor zover ik dat op dit moment kan beoordelen, levert die positief werk af. De laatste jaren is het aantal VTS-gediplomeerden stelselmatig toegenomen. Belangrijk is, dat in de opleiding tot initiator, uitdrukkelijk aandacht wordt besteed aan het belang van recreatieve sportbeoefening. Dat is heel belangrijk, want het is de taak van de coaches om de jongeren, ook als ze niet bij de beste zijn, te blijven stimuleren, en om degenen die veel beter zijn, te laten sporten met degenen die minder goed zijn. Men vergeet dit dikwijls, maar voor een coach is het soms moeilijk om ook de betere sporters te blijven stimuleren als er slechtere in de ploeg zitten en om de betere er eens uit te halen. Hieraan wordt zeker aandacht besteed in de opleiding, net zoals aan ethische aspecten. Zowel u als de heer Sauwens hebben erop gewezen dat sport ook heel belangrijk is voor integratie en voor het aanleren van een aantal vaardigheden die elders kunnen worden gebruikt. Ik ben blij dat dit ook in de initiatie zit van de jeugdsportbegeleiders.

Via het Sport-voor-Allen-decreet hebben we een impulssubsidie waardoor de gemeenten gesubsidieerd kunnen worden om een beleid uit te stippelen inzake de verhoging van de kwaliteit van de jeugdsportbegeleiding in sportverenigingen die aangesloten zijn bij de erkende sportfederaties.

Uit de antwoorden die ik al heb gegeven, zal duidelijk geworden zijn dat de randvoorwaarden gecreëerd werden waardoor zowel de sportfederaties als de lokale overheid zich kunnen toeleggen op de verdere uitbouw van de recreatieve sportbeoefening. Dit is een beleid waar ik zeker achter sta.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, ik dank u. Het is duidelijk dat in uw visie en die van de administratie, en in het regelgevend kader voldoende elementen aanwezig zijn om hier aandacht voor te hebben en te ontwikkelen. Het probleem ligt dus niet daar. Ik weet ook dat er in Vlaanderen op het terrein op veel plekken geen problemen zijn. We moeten de kwestie dus niet dramatiseren.

Natuurlijk zijn er een aantal clubs, lokalen en organisaties die niet meteen warmlopen voor het regelgevend kader, maar die hun eigen beleid uitstippelen. Het duurt soms een tijdje eer dit doorsijpelt.

Ik ben blij dat deze koers aangehouden blijft. Ik ga ervan uit dat mettertijd dankzij het sensibiliseren door Bloso en via andere kanalen, de bestaande kwalijke kantjes zullen verdwijnen en dat de positieve mogelijkheden die de recreatieve sport biedt om nog meer kinderen op reguliere basis te laten sporten, ook verder doorsijpelen in de clubs, zodat ook vernieuwing in de clubs een aandachtspunt wordt. De heer Sauwens wees er terecht op dat voor fysieke, maatschappelijke en sociale elementen, de sportbeoefening in sportclubs heel erg belangrijk is.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Mijnheer de minister, u zegt dat er geen klachten binnengekomen zijn bij Bloso, maar ik weet dat er wel klachten zijn, alleen weten de betrokkenen niet tot wie ze zich moeten richten. Het is misschien nuttig om een sportklachtenlijn, een hulplijn of een ombudsdienst te installeren, zodat mensen ergens hun verhaal kwijt kunnen.

Ik hoop dat u niet elke club verplicht om de recreatieve groep ook te begeleiden. Als een club er echt voor kiest om een competitieclub te zijn, pleit ik ervoor om die club dat te laten zijn. Een club kan dan zelf beslissen of ze er ook een recreatieve groep bij willen hebben. Ik ben nogal competitief ingesteld. Clubs moeten kunnen kiezen.

Hebt u ooit een trainerscursus gevolgd?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik heb het geluk gehad met iemand te trainen die een trainerscursus had gevolgd. Ik heb veel van die persoon geleerd, maar ik heb zelf geen trainerscursus gevolgd. Toen ik begon met het geven van training, waren de mogelijkheden daartoe nog niet zo groot als vandaag, maar nu zou ik dat zeker doen.

Ik meen dat er al een meldpunt voor klachten bestaat, maar staat u me toe om te bekijken wat er bestaat en wat er bijkomend dient te gebeuren. Ik denk dat er een infolijn bestaat.

De heer Bart Caron: Een infolijn is ook nuttig voor mensen die niet goed weten waar ze moeten aankloppen om een bepaalde sport te kunnen beoefenen. Misschien kan dat gemeentelijk.

Ik ben niet voor dwangmaatregelen, laat dat duidelijk zijn. Ik uit een bekommernis. Dit aspect moet in het beleid aanwezig zijn, maar ik ben niet voor dwangmaatregelen noch voor een negatieve benadering. Het is een positief verhaal, we willen meer mensen aan het sporten krijgen, iedereen moet kunnen sporten en moet daarbij goed begeleid worden.

Minister Philippe Muylers: Ik deel uw bekommernis. Niemand vraagt dat alles overal moet kunnen. Aan een topclub moeten we niet vragen om rekening te houden met iemand die nog nooit heeft gesjot en die twee linkervoeten of twee rechervoeten heeft. Maar we moeten ervoor zorgen dat ook die mensen ergens terecht kunnen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■